

En recordança del M^{tre} Frederic Alfonsó 1

Se. Pn.

Fa ja alguns anys que el bon i ^{lucrat} estimat M^{tre} Alfonsó va musicar, per a hor mixtè, amb magnífica adequació al sentit poètic, uns versos de l'escriptor literat mallorquí Lluís del Fauts Oliver, que ^{duen} porten per títol "El Moliner".

Petreu, sense ^{donar-x'hi compte} ~~adonar-se'n~~, el músic poet es-
colli aquesta poesia que tan finament al·ludia
al sentit de la seva vida exemplar.

Diria el poeta:

"Moliner que cada dia
quan el sol ens ha deixat
aquest cel de pafesia
contemples com astorat,
i no sents la malincolia
d'un altre jorn acabat?"

El meliner. personatge encarnat ^{en la composici} pel poeta, sentia
que l'esperit de la naturalesa ^{vivent} es fil-
trava en la seva ànima. El ^{mtl}. Alfonso
acompanya musicalment ^{aquesta} visió del poeta.
Però, en realitat, tot és una fantasia d'artista,
ja que la tasca del nostre músic era constant,
continuada sempre sense repòs i amb besu-
plac honrada, i realitzada, o més, amb plen-
tud i el lurió juvenívola.

I en efecte, així ho confirma el sentit
que el músic sabé donar a aquelles estrofes de
la mateixa composició:

"Oh vida, oh sort delitosa,
la que deu et va donar:
Una madona amorosa
i vent que te frega el pa,
d'existència es més hermosa

sens tenir avui un-demà!!

3

Tot arzo te, ara més que mai, el sentit d'una
continuitat en una tasca sempre fi realitzada
amb la suprema aspiració d'un altre complex
amb una vocació fonda i serena, per un home
ple de bondat i amb l'ànima neta de tota
ambició.

Com acaba de confirmar aquest sentit
de la seva vida, aquest estrofa pura i noble:

¡Ai! a tu no t'enmetgina
l'ambició que a tant ens perd
fosa d'vida pan divina
Contemplant el cel obert!

Valdria avui parlar llargament d'aquesta
vida de treball sempre ascendent i superada
vers uns mateixos fins. És a dir, sense cap

diversificació; fidel sempre a ^{apunta} una vocació fon. ⁴
-diferent sentida de què parlàvem / mara.

Desafortunadament el temps escasseja i m'hané
de referir forosament, als principals trets de les
activitats del nostre home. Aquests poden resumir-
se en les següents: formació musical, activi-
tats ^{l'aspecte} docent (que sempre la major part de
la seva vida), i activitats creadores

En parlar de les primeres diem solament
que el Sr. Alfons, qui de tan jove va viure
a Barcelona, des de la seva ciutat natal de Valen-
cia, fou sempre un deixeble predilecte del pla-
nat nostre - Nicolau. Aquest sempre senti' per
ell un afecte ^{administratiu} comprensió que per h'als acordi
-ten el seu valor, ~~tenint en tenir en compte ja que~~

5
La bondat característica del Mtre Nicolau, acompanyada sempre d'un esperit de iniciat i justícia. El nostre mestratge més excel·lent, ^{sentint} en les tasques de direcció de l'Escola Municipal de Música ^{municipal} comptà amb ^{la col·laboració} del nostre cònsul i ja podríem dir del Mtre Alfons. Pot ben bé afirmar-se que el nostre ^{pare} pare, el Mtre-fluix entel, i ell ^{es} foren les dues persones que inspiraren una més plena confiança al gran Mestre. En efecte, en totes les tasques docents més enlairades que es realitzaven dintre l'Escola de Música, el Mtre Nicolau reclamava la presència i el Consell d'aquells altres dos mestres marcats.

Quan el nostre ^{superior} estimat ~~professor~~ assumí la direcció de l'Escola, a pres precisament del Mtre Nicolau, també el Mtre Alfons fou el seu braç.

dret en les tasques docents ^{per el càrrec no important de} d'Afells Centre. Tan-
era així que, en produir-se la vacant en
la Sub. direcció, per jubilació reglamentària
del Mtre Morera, el ~~seu~~ Director proposà
al Claustre de professors l'elecció del
Mtre Alfonso per tal ble de reemplaçar-lo. Per
graciadament, per causes que no vull ara esbrinar,
^{car} perfect son feixides massa fonament sentiments
molt amellats ^{en mi}, no fou així. Pater la marxa de
l'esmentat centre docent en pagà més tard
les conseqüències.

d'ensenyament

tots els docents esmentats són

les consueïdres d'ensenyament
En front a activitats docents esmentem que
el lltre Rafael ^{Urban} fou nomenat professor de piano
del Conservatori vers l'any 1900. Poc temps més
tard arribà, per oposició, i vení'm una mica de les
seus càtedres de piano i contralt, que ^{de l'Ensenyament} sempre hi
esemplament fins a la seva mort.

- ~~Fat molt temps al Mte. Lluís, titular~~ 7
~~de l'alta~~ - junt amb el Mte. Lluís, titular
de l'alta, per a l'ensenyança d'aquesta
especialitat a un grau tan alt, que adlluc
era envejada i mencionada per diversos
conservatoris estrangers. També el Mte.
Nicolau confia al Mte. Alfons la càtedra
d'Armonia i més tard (el Mte. Lluís, la de
Contrapunt, fuga i composició en les claus
de tenors). Ultimament en procedir-se a
la reforma docent de l'Escola, s'encarregà
d'una de les càtedres d'Història de la Música.
Posteriorment fou nomenat sub-director del mateix centre
foi veu que la norma docent que premia per guiar el Mte.
Alfons (que era la que preveïa també el Mte. Nicolau) era
la d'inculcar al deixeble uns no molt nombrosos principis
bànics, que són verament els principis inamovibles i

perennar. Canegar el delirable d'un nombre excessiu
de materials des de l'inici dels seus estudis, es muer-
gir-lo en un mar confusionari que el perseguirà tota
la seva vida en detriment de la seva sòlida formació.
L'ampliació dels coneixements tècnics la fa l'artista
(músic) d'una faiso' natural, ~~no forçada~~, quan es
desplega la seva personalitat i es fruit d'un veritable
temperament.

Manca parlar de les activitats creadores del
nostre artista. Es pot ben afirmar que el lltu. al-
fonsso cultivà la major part dels gèneres de compo-
sicó musical: en la seva molt estensa llista
d'obres n'hi ha per a piano, violí i piano (l'especimen
més important de les quals és la ^{mediana} ~~maior~~ Sonata
que per primera vegada diem avui), per a violoncel
i piano, per a ^{important} Orquestra (un concert en estil antiq., per a piano
i orquestra) i molt ~~tot~~ l'exquísida i molt

9
notable artista i compositora Margarida Orfila), can-
çons per a cant i piano, obres pel Teatre, obres
religioses (entre les ^{elles} quals una de les mostres més
sentides és la seva Col·lecció de "Cants parras-
Cans" amb poemes de Joan Sureda) i una
diversitat d'obres corals amb la compo-
sicó de les quals, el Mte Alfons, valencià
de poca i anel, s'incorpora al moviment
del Renaixement de Catalunya. Entre les
composicions corals ^{de gran èxit} més importants, es tenen
aquell ^{apocript} ~~maquet~~ poema "A les estrelles", sobre
la poesia de Mte Verdader (pre fou premiada
amb la més alta distinció en una de
les festes de la Mútica Catalana; ara, a-
ra, enyorada, organitzada per l'Orfeu Català)
i el poema "Al doler" l'expressada i poètica

10

evocació, la flora de la qual m'ha servit
d'introducció a aquests paraulles.

L'escritura modelica del Mte Alfonso,
sempre realitzada amb una gran pureza, del
tot ^{admirable} ~~maravillosa~~, l'homradesa de concepte, ^{un}
me de casa a un ideal fonament sòlid,
són les característiques d'aquests obres que posen
el nom del Mte entre el de les obres més notables
compositores.

No voldria acabar aquesta breu conversa ^{un}
se evocar el Mte Alfonso en el vesuntiu
de l'amistat. El prius parla havia rebut sem-
pre d'ell proves atencions i benevolences.
Alguns ~~tenien~~ ^{tenien} potes ~~poten~~ ^{poten} com un defecte,
la rectitut s'ampolosa de la seva consciència.

Por coincide'm aquests al nostre!

Per ^{acceptar} ~~última~~ diem com els seu esperit de sacrifici; àdhuc a voltes contrariant la seva voluntat, salva potser moltes coses que haurien estat inenimissiblement enforsades.

No em ^{puic} ~~pull~~ esbrindar més. Em danarà per per pafat que aquests lents vivim, almenys, per ~~tal~~ ^{a acompanyar} ~~que heu estat acompanyats~~ i afecte i admiració envers aquell primer estela Tan lluminosa als llums amb el seu exemple.

Se'n va

7 Mar 1948

En record del Mre Tindeni Alfons 1^e

her. en.

Fa ja alguns anys que el bar i estiu at mestre Alfons
va comunicar, amb ^{per afilibrar} magnífica afecció als: ^{malhug} sentit
poeta uns versos del l'expressit literat Mre Sant Oliber.

^{que omnia el l'hol de: el malhug}
Que se n'adonau-se ~~no~~ salt el mistic, el
~~poeta~~ ~~per al l'urio~~ ~~apost~~ ~~excllei~~ ~~apost~~
^{malhug} ~~que~~ tan finament al ludia al sentit de
la seva vida exemplar.

Deia l'el poeta

"Molier que cada dia
quan el vol ens badant
apost el de paper
contemplem com aforat
i no sent la malincolia
d'un altre jorn acabat?

El malin, venentje errant pel poeta sentia

que l'esperit de la naturalesa innocent es filtra
en la seva ànima. El llei alhora acompanya
~~al poeta~~ ^{en la seva ànima} ~~la~~ la veu del poeta. Però en
realitat tot és una fantasia, perquè la lassa
del nostre món és constant, canviant
sempre sense repos i amb exemplar promptitud
i realització, ai més, amb perenne il·lusió
de present.

y en efecte. Ho confirma el sentit que el
mónic sabe donar en aquelles estrofes de la ma-
teida composició:

Oh vida, oh tot delitosa
la pre d'eri et va donar
una madona amorosa
i vent que te franja el pu.
L'existència és un humor
seu tem avui ni demà.

Es a dir Tot així té ara més que mai el sentit

32
d'una contínuïtat en una tasca de treball
sense fi realitzat ~~en~~ amb la suprema aspiració
d'un desenyer complet amb una vocació fonda
i serena plena per un home ple de bondat
i amb l'ànima neta de tota ambició.

Com acaba de confirmar aquest sentit de
la seva vida aquest estuf a l'una i l'altre:

¡Ai! a tu no t'ennetjaria
l'ambició que a tant t'ha portat
gosa d'ensu per donar
Contemplant el Cel obert!

Podria com parlar llargament d'aquesta vida
de treball sempre ascendent i implacable
vers uns matadors fins, de dir, sense mai d'una

far, fidel sempre a una vocació ^{4a}fundament
lenta.

Desafortunadament, el temps escasseja
i en l'home ~~possosament~~ de referir, als punts
 principals de les ~~activitats~~ ^{activitats} del nostre temps.
Aquests poden resumir-se en: ^{humanisme} activitats d'ordre
social, que ocupen la major part de la
 seva vida i activitats creadores.

~~Activitats crea~~
 En parlar de les primeres diem volu-
 ment que el Mre Alfons ^{fa} sempre un desig
 predilecte del ~~placet~~ mestre Nicolau. Aquest
 sempre senti per ell un afecte i <sup>i admi-
ració</sup> comprensió
 que per si bé acredita el seu valor, limitat en

50

compte que la bondat característica
del Sr. Nicolau, anava acompanyada
per un gran esperit de humanitat. Justicia
el nostre amic més escolt sempre en les
despeses de diueno de l'Escola municipal de
Múrcia, ~~no rebutja~~ comptu sempre amb
el recte criteri i el judici del Sr. Alfaro.
Pot ben bé afirmar-se que el men plorat per
el Sr. Sen. Millet i ell eren les dues persones
que inspiraven més confiança al Sr. Sen.
Mestre. En efecte, en tots les tractes docents
més enlairades que es realitzaven dintre
de l'escola de Múrcia, el Sr. Nicolau re-
clamava la presència i el consell d'aquells
~~no~~ altres dos amics ~~seu~~ ~~seu~~.

68

Quan el meu estimat i bon propentor assumí la
direcció de l'Escola, ja pensavaament de
Mn. Nicolau, També el meu alfero per el
seu bras diet en les tasques docents d'aquell
centre. Tan ~~for~~ ^{era} així que en produir-se la
vacant ~~de~~ ^{en} la sub. docent d'aquell centre
per jubilació i lamentació del Mn. Morda,
el seu Director, proposà al Claustre ^{de Mn. Morda} l'elecció
del Mn. Alfero ~~del càrrec~~ per a ocupar descom-
pensar-lo. ~~Descompen-
sament~~ Descompen-
sament, i per causes que no vull ara explicar per
feri sen massa fonamentament sentiments molt anclats, no
for així. Però la manca de l'element docent
docent en pugué ~~de~~ ^{de} ~~les~~ ^{les} conseqüències!

En gran activitat docent esmentem ja
el Mtro Alfonso per nomenat professor de
piano del Conservatori, l'any 1900. Poc
temps més tard arribà, per oposició ^{ven} un
^{una de} Vicens i Tedra de Júpiter i donà ^{a ell} que sempre
regia fins a la seva mort junt amb el Mtro.
Mullet, titulant de l'altre, posaren l'ensenyança
d'aquesta especialitat a un punt tan alt, que
adonc era envejada i mencionada per d'altres
conservatoris estrangers. També el Mtro
Vicolar confià al Mtro Alfonso la càtedra
d'Armonia, i més tard el Mro Mullet, la
de Contrapunt i Tanya i "composició" en les
claus de senyoretes. Ultimament se

procedi - n a l'adaptació de la 180
forma docent de l'Escola i l'encarregat
de una de les ^{que} lletres d'Història de
la Unió.

Jo crec que la norma docent ^{que havia}
per guiar el mestre afora ^{(que era la que preferia) també el mestre} en la d'ensenyar
al diseble uns ^{per a molt nombrosos} principis bàsics, que per béament
els principis ~~est~~ inamovibles i per bé-nez, ~~per~~ el
altres ~~no~~ Cançar el diseble d'un nombre excessiu
i confondre de matèries des de l'inici dels
seus estudis, es ~~havia~~ submergir. Lo en un
mar confondre que el perjudicà tota la
seua vida en detriment de la seva solista
formació. L'ampliació dels coneixements li anes, la
fa el diseble ^{el mestre} ~~un~~ d'una manera ^{passo} natural, no

90

forada gran, es desplega la seva personalitat,
i es fruit d'un veritable temperament.

Nunca parlar de les activitats creadores del
nostre artista. Es pot ben afirmar que el Sr.
Alfonso cultivà quasi tots els gèneres de
composició musical: en la seva obra té
molt estensa llista d'obres i. hi ha per a piano
i violí i piano (la ^{última} ~~última~~ més important de les
quals és la magnífica sonata que per primera
vegada senti bé en avui), per a violoncel
i piano) i a arpa (fins en estil antic)
per piano i orquestra (un important concert
en col·laboració amb la seva esposa
i l'esquidada i molts notables artistes i compositors

na Marquenda Orfila), cançons per
a cant i piano, altres pel teatre,
i altres elipsos (una de les últimes creacions
entre les quals està la una actant de l'any
passat "amb l'ajuda de Joan Lluís")
i una gran diversitat d'altres corals, amb
la complicitat de les grans, el Mte Alphon
Valencià de Peaiduel, i incorpora
al moviment del Renaixement de
Catalunya. Entre les composicions
corals més importants calen agra-
mar la "poema" Als shells "que
valia la pena de la Verdader que
fora premiada amb la més alta distin-

11^e

no' en una de les Festes de la tria
Catalana, Para ai, far campades,
organitzada per l'Orpo Català, i
el poema "El Moliner" l'expressa
i s'hi fa una evocació; per la seva importància
i introducció la flosa de la qual
m'ha servit d'introducció a aques-
tes paraules.

L'escriptura modelica del meu alfons sempre
m'ha servit de puritat realitzada amb
una gran pureza del tot mestissada.
L'homradura de concepció sempre de
cora a un ideal fonament sentit, veu i

cerca d'alguna de aquestes obres per
 posar el nom del mestre entre
 els nostres més notables compositors.

No voldria a cuba aquesta bona cançó
 sense llocar el Mestre. Reforço en el
 requisit d'el cançonerat. El que està
 parla ~~ja~~ havia ~~havia~~ sempre rebut
 sempre d'ell les meves atencions i generositat.
 -es. Alguns ^{compositors} ~~compositors~~ ^{menors} ~~menors~~ patien la vertigen ^{de cançons} de la
 seva cançoneria com un defecte. Per això
 afegit al Mestre.
 Per últim diré amb el Mr. Eché

de sacrifici; admet a valtes contrariant¹³ la
seua voluntat, salva perhen unlets coses
que haurien estat normalment exposats.

No em vull esaltar mes. En donant
per per pagat que aquests mots suran
al menys per tal que tots augmentes
l'afecte i admiració envers aquell qui
m'ha estat tan claríssima en desà amb
el seu exemple.